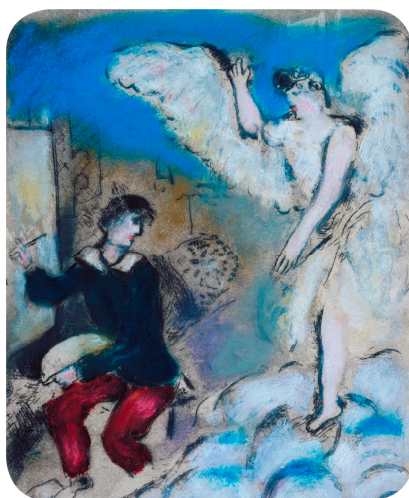


Regionale bijeenkomst GvG Zuid, 24 november 2018
Tien deelnemers (3 meldingen van verhinderd zijn)
Impressieverslag Arnold Roozendaal

Opening door Marianne

Als bevestiging heb ik jullie een kaart gestuurd met daarop een werk van Marc Chagall uit 1924. Het schilderij kreeg de naam 'The Vision'. Dat vond ik een toepasselijke titel voor deze bijeenkomst. Visioen en visie zijn volgens mij beide belangrijke elementen in het bestuderen van de aanstellingsbrief van onze Prior Generaal. Het één niet zonder het ander, mens en zijn inspiratiebron trekken samen op. Gaan samen de weg die voor ze ligt. Die voor ons ligt. *In Christo, in Carmelo*, in het spoor van Christus, in de levende traditie van de Karmel is het in gemeenschap en alleen stap voor stap de weg gaan.



Na het aansteken van de kaars beginnen we met het volgende gebed.

In het donker is niets te onderscheiden.

Licht maakt wat verborgen is, zichtbaar.

Zonder licht is er geen leven.

Door het licht gaan planten groeien,

vanuit de duistere aarde komen zij te voorschijn.

Veel idealen en dromen van mensen

liggen verborgen onder de werkelijkheid,

ze wachten op het licht.

Waar ze aan het licht komen

Mogen we God in ons midden weten.

(Uit: 'Ieder mens woont in verhalen. Aanzetten v oor gesprek en viering in kleine groepen, René Hornikx – 2015, Berne Media)

Vervolgens doen we een kort kennismakingsrondje waarin eenieder kort vertelt waar hij/zij mee bezig is. Dan door naar de brief. We lezen hem eerst gezamenlijk en nemen een paar minuten stilte in acht.

Wat spreekt mij aan in de brief?

Het algemene beeld wordt gedeeld van een hartelijke en warme brief, een brief van dankbaarheid en een vriendelijk geformuleerde opdracht. Er volgt een rondje waarin onder andere de volgende dingen worden gezegd (eenieder werd gevraagd er één punt uit te lichten):

- Oproep tot missionaire inzet in de moderne samenleving van Nederland: voortgaan op het pad van de Regel, ook vanuit het op de hoogte blijven van wat er wereldwijd speelt.
- Respect voor verschillende leefwijzen;
- Mannen van verzoening en het vasthouden aan religieuze waarden;
- Karmelregel als groeiproces om God in ons leven te ontdekken: het verlangen daartoe ook;
- Een vriendelijk geformuleerde opdracht, een oproep (in vele facetten) om op pad te gaan.
- Een uitzending, waartoe ik mij geroepen voel;
- Een opdracht in verbondenheid;
- De rijkdom van het Karmelcharisma, en dat alles onder de bezieling van de H. Geest;
- Contemplatie wordt in deze brief heel eenvoudig uitgelegd;
- Onze groep (*de GvG*) is zó welkom: dankbaarheid en erkenning;
- Het uitdragen van het missionaire;
- Voor elkaar bidden;
- Wij vinden het een eer onder de bescherming van Titus Brandsma geplaatst te worden;
- Hij (Fernando) roept ons op: een roeping van hem en vanuit Hem uit;
- Ik lees de brief als een wijding;
- De analogie met het licht: Fernando laat het licht vallen op verschillende facetten van de Karmel. Ook wij werpen er, alleen al in deze bijeenkomst, weer een nieuw licht op vanuit ons perspectief;
- Alles gehoord hebbende zijn wij onder de bescherming geplaatst van Titus Brandsma en Maria als twee inspirerende voorbeelden;

Marianne komt met een korte samenvatting:

- De naam is het programma: Karmel Gemeenschap van Geassocieerden. Er lopen twee parallelle sporen": samen gemeenschap te vormen en individueel geassocieerd lid zijn.
- Wij maken deel uit van een groter weefsel, ook in tijden van tegenspoed;
- De brief is uitnodigend;
- Het is een groeiproces om contemplatief te worden;
- De waardevolle traditie waarin we mogen leven;

Wat betekent het?

In de tweede ronde onderzoeken we wat ons raakt in de andere en wat kan dat betekenen voor de toekomst. Er ontstaat een open discussie, waarvan hierna een korte samenvatting:

We beginnen met de vraag: wat betekent het geassocieerd zijn aan de Eerste Orde en de individuele weg die we zijn gegaan versus de oproep die nu wordt gedaan om samen te gaan? We zijn een geleding geworden, die mogelijkwijze doorgaat, ook wanneer de Eerste Orde niet meer bestaat. Ondanks het feit dat we gekozen hebben voor een lage graad van georganiseerd zijn, doet het ontstaan van een geleding wel een beroep op onze volwassenheid. Just do it!. Iemand verwoordt het prachtig: 'Niet schuilen onder een

mantel, maar zorgen dat je zelf als geleding de mantel wordt. Daarbij bleek dat we wel de behoefte hebben aan een bron, waaruit we samen kunnen drinken.

Voortzetting

Met het bovenstaande in het achterhoofd maken we nog een rondje waarin eenieder aangeeft wat de volgende stappen zouden kunnen zijn:

- De Bijbel, de Karmelregel en deze brief: ze bevatten allemaal uitnodigingen en tegelijk richtinggevende fundamenteën: als individu en als groep, nu in deze tijd. Ze bieden mogelijkheden voor herbronning.
- Een grotere eenzaamheid dan binnen de Eerste Orde van de Karmelorde bestaat niet. Wij zijn allemaal gezonden, maar niet wij alleen. Dit gaat verder dan de Karmelorde: Gods openbaring komt ook tot leven in het leven van mensen.
- Ik ben maar een hele kleine schakel en wil bezig zijn met verzoening, barmhartigheid. Soms kun je alleen maar bidden. Wat kun je en wat past bij je: passend en voegzaam. Je bent Karmeliet in wat je doet en wat je niet doet.
- Wat is gemeenschap? Ik kan er nu niets over zeggen.
- Wat is Karmel en wat betekent Maria in deze?
- Het besef dat de brief een oprichtingsbrief is. De brief vormt de inhoud. Maar nu moeten de ogen gericht worden op de eigen verantwoordelijkheid: een eigen loot aan de stam. Is deze wel zo anders dan de overige geledingen?
- Ik vind deze bijeenkomsten erg belangrijk. Ik wil me eerst gaan verdiepen in eigentijdse Karmelliteratuur, het delen van de boeken van deze tijd. Daarmee zicht krijgen op en delen in de eigentijdse spiritualiteit van de Karmel.
- Wij zijn nu goed bezig in dit ritme (bij elkaar komen twee keer per jaar). De volgende keer moeten we gewoon weer verder gaan met deze brief. Laat echter vooral in je gewone leven zien dat je Karmeliet bent en je Karmeliet voelt.
- Voor mij is het kernwoord verbondenheid. Ik voel me meer Karmeliet dan lid van de Gemeenschap. Ik moet telkens weer de cel inrichten in mezelf. Terug naar de bron, maar ook samen groeien in dit proces.
- Van 'eiland naar wij-land', met behoud van ieders eigenheid. Wat betekent dit voor ons als stuurgroep, als Gemeenschap van Geassocieerden en als lekenbeweging (ook in verhouding tot de Karmelbeweging? We moeten ons realiseren dat dit een organisch proces is, met respect voor de bron waaruit we kunnen en mogen drinken en onze plaats als thuisbasis.

Afsluiting & lunch

Marianne leest de volgende slottekst (uit het gebed van de maand november (serie gebedsketting Karmel, zuster Elia Straathof):

**In de Liefde staat voorop, wat men voor elkaar betekent,
maar het hoogst is, het geloof in elkaar.**

Zij bedankt alle aanwezigen voor hun inbreng en wenst ons allen wel thuis. De bijeenkomst wordt afgesloten met een informele lunch in de ontvangstruimte van het klooster in Boxmeer.